

него всагда; и като са причастѣтъ священницы-тѣ, спущатъ ги въ божественнѣ-тѣ кръвъ Христовѣ, за да са испирѣтъ въ нѣж грѣхове-тѣ на покойника.

Опило-то са почeka съ псалтирь-а; кѣси молитви за покой на умрелый-а прекѣсватъ тихо-то четеніе на псалми-тѣ, на кой-то само послѣдни-тѣ стихове са по нѣкой пѣтъ отпѣватъ гласно като плачь, кой-то по нѣкой пѣтъ са подкрадка отъ скръшенно сърце; като тежки воздиханіа, кои-то безнадеждно и само за едно мѣгновеніе олекшаватъ тѣгѣ-тѣ.

„Блазѣ на оныа, кои-то са безъ порока, кои то ходѣтъ въ законъ-а господный, алаилѣа.“

„Погледай на мене, и помилѣй ма споредъ сѣдъ-а на онѣзи, кои-то любѣтъ твое-то име.“

„Благословенъ си Господи, наѣчи ма на твои-тѣ наредби.“

Тойзи стихъ често са припѣва покрай други-тѣ стихове отъ новы-а заветъ, кой-то дивно описва, защо е опредѣленъ человекъ:

„Светителскій своръ намѣри изворъ-а на животъ-а и врата-та райски, да намѣри и азъ пѣтъ-а съ покаяніе-то; азъ съмъ загубена овца, повикай ма, спасе, и спаси ма.“

„Сички, кои-то скорбни трѣгнахте презъ тесенъ пѣтъ, и зехте на себе-си въ животъ-а мрежа на кръсть-а, и ходихте въ вѣрѣ-тѣ подирѣ ми, дойдете и радвайте са на вѣнцы-тѣ и на почести-тѣ, кои-то съмъ приготвилъ за васъ.“